

Οσίου Εφραίμ του Σύρου: "Σε ψυχή που ραθυμεί"

Ψυχή, μη χάνεις το θάρρος σου και μη θλίβεσαι. μη συλλογίζεσαι τον εαυτό σου ότι είναι στο πλήθος της αμαρτίας. μην επιφέρεις στον εαυτό σου τη φωτιά. μη λες ότι ο Κύριος με απέρριψε από την παρουσία του, διότι αυτός ο λόγος δεν θα αρέσει στο Θεό, επειδή ο ίδιος κράζει σ' εσένα, λέγοντας: "Λαέ μου, τι κακό σου έκανα ή σε τι σε λύπησα ή σε τι σε στενοχώρησα; (Μιχ. 6,3). Μήπως εκείνος που έπεσε δε σηκώνεται; Ή μήπως εκείνος που χάνει το δρόμο τουδε φροντίζει να επιστρέψει;(Ιερ. 8,4)".

Ακούς, ψυχή, την αγαθότητα του Κυρίου; Διότι δεν πουλήθηκες, σαν κατάδικος, για να είσαι κάτω από την εξουσία κάποιου άρχοντα ή κάποιου στρατηγού. Μη θλίβεσαι, διότι στερήθηκες τον πλούτο σου. μην ντρέπεσαι να επιστρέψεις, αλλά καλύτερα πες, ότι "Θα σηκωθώ και θα πάω στον πατέρα μου" (πρβλ. Λουκ. 15,18).

Σήκω και έλα. Σε υποδέχεται. δε σε επιπλήττει. αλλά απεναντίας και χαίρεται με την επιστροφή σου. Σε περιμένει. εσύ μόνο μην ντραπείς, όπως ο Αδάμ, ούτε να κρυφθείς από την παρουσία του Θεού. Για σένα σταυρώθηκε ο Χριστός, και είναι δυνατό να σε απορρίψει; Ποτέ κάτι τέτοιο! Διότι ξέρει εκείνον που μας θλίβει, και ότι κανείς δεν μπορεί να μας βοηθήσει, παρά μόνο ο ίδιος. Ο Χριστός ξέρει ότι ο άνθρωπος είναι ταλαίπωρος. Μη λοιπόν αμελήσουμε, εφόσον βρισκόμαστε κοντά στη φωτιά. Ο Χριστός δεν έχει ανάγκη να μας ρίξει στη φωτιά. δεν προξενεί κέρδος στον εαυτό του με το να μας στείλει στην κόλαση.

Θέλεις μάλιστα να μάθεις τα πράγματα της κόλασης; Όταν δηλαδή ο αμαρτωλός θα διώχνεται μακριά από την παρουσία του Θεού, την κραυγή από το κλάμα του δε θα μπορέσουν να την αντέξουν τα θεμέλια της οικουμένης. Διότι είναι γραμμένο: "Η μέρα εκείνη είναι ημέρα σκότους

και ζόφου, μέρα νεφέλης και ομίχλης, μέρα σάλπιγγας και κραυγής" (Σοφον. 1, 15-16). Και διότι, αν άνθρωπος καταδικασμένος εξορισθεί από άρχοντα για δύο ή πέντε ή δέκα χρόνια, ποιο πένθος και ποια ντροπή και ποιο κλάμα νομίζεις ότι έχει ο άνθρωπος εκείνος; Όμως εκείνος έχει παρηγοριά, περιμένοντας το τέλος του διαστήματος της εξορίας.

Θέλουμε λοιπόν να μάθουμε και το διάστημα της εξορίας των αμαρτωλών. πώς πρόκειται να βρίσκονται στην εξορία είκοσι ή πενήντα ή διακόσια χρόνια; Πώς όμως μπορούμε να μετρήσουμε το χρονικό διάστημα, εφόσον δεν προστίθενται πια χρόνια στον αριθμό των ημερών; Αλίμονο, αλίμονο! Είναι ατέλειωτο αυτό το διάστημα. και διότι είναι αβάστακτη η οργή της απειλής προς τους αμαρτωλούς.

Ακούς την πίεση των αμαρτωλών; Μην λοιπόν ντροπιάσεις τον εαυτό σου απέναντι σ' εκείνη την δυσκολία. διότι δεν θα αντέξεις στην απειλή. Έχεις πλήθος αμαρτίες; Μην λοιπόν διστάξεις να κράζεις προς τον Θεό. Πλησίασέ Τον χωρίς να ντραπείς. Ο αγώνας είναι κοντά. Σήκω όρθιος και αποτίναξε την ύλη του κόσμου. Μιμήσου τον άσωτο γιο, διότι, αφού στερήθηκε όλα, ήρθε χωρίς ντροπή στον πατέρα. και ο πατέρας περισσότερο ενδιαφέρθηκε για την επιστροφή του παρά για τον πλούτο που σπαταλήθηκε από την αρχή. Έτσι, αυτός που πλησίασε χωρίς ντροπή, μπήκε με αρχοντικό τρόπο. αυτός που παρουσιάσθηκε γυμνός, εμφανίσθηκε ντυμένος με στολή. αυτός που εμφάνισε τον εαυτό του δούλο, αποκαταστάθηκε στο αξίωμα του άρχοντα (Λουκ. 15, 14-23). Σ' εμάς απευθύνεται ο λόγος. Ακούς, η έλλειψη ντροπής από μέρους του γιου πόσα κατόρθωσε; Καταλαβαίνεις όμως και την καλοσύνη του πατέρα;

Και συ λοιπόν, ψυχή, μην ντραπείς. Χτύπα! Περιμένεις ελεημοσύνη; Να επιμείνεις να χτυπάς την πόρτα, και θα πάρεις όσα σου χρειάζονται, σύμφωνα με τη θεία Γραφή που λέει: "Για την αδιαντροπιά του, θα σηκωθεί και θα του δώσει όσα του χρειάζονται" (Λουκ. 11,8). Δε σε απορρίπτει, δε σε επιπλήττει εξαιτίας του πλούτου που σπατάλησες από την αρχή, άνθρωπε. Διότι δε λείπουν σ' αυτόν τα χρήματα. σε όλους προσφέρει πρόθυμα σύμφωνα με τον αποστολικό λόγο: "Να ζητάτε από τον Θεό, που δίνει σε όλους με απλοχεριά, και δεν περιφρονεί" (1ακ. 1,5). Κάθεσαι σε λιμάνι; Κοίταζε τα κύματα, για να μην έρθει ξαφνικά η θύελλα και αρπαγείς στα βάθη της θάλασσας, και τότε θα αρχίσεις να λες με στεναγμό: "Ήρθα στα βάθη της θάλασσας, και η καταγίδα με καταπόντισε στο πέλαγος. Απέκαμα να κράζω, βράχνιασε το λαρύγγι μου" (Ψαλμ 68, 3-4). Και διότι ο άδης είναι αληθινά άβυσσος της θάλασσας, σύμφωνα με τον δεσποτικό λόγο που λέει, ότι μεγάλο χάσμα υπάρχει ανάμεσα στους δίκαιους και τους αμαρτωλούς (πρβλ. 16,26).

Μην λοιπόν καταδικάσεις τον εαυτό σου σ' εκείνο το χάσμα. Μιμήσου τον άσωτο γιο. Εγκατέλειψε την πόλη που φονεύει με την πείνα. απομακρύνσου από την ταλαιπωρία των γουρουνιών. σταμάτησε να τρως από τα ξυλοκέρατα, και μάλιστα ούτε να τα αγγίζεις.

Έλα λοιπόν εσύ, που σε παρακινώ, φάγε αδιάκοπα το μάννα, την τροφή των Αγγέλων. Έλα, να δεις την δόξα του Θεού, και να φωτισθεί το πρόσωπό σου. Έλα, κατοίκησε στον παράδεισο της τρυφής. Άφησε λίγα χρόνια. απέκτησε αιώνιο διάστημα. Ας μη σε ταράξει το διάστημα του χρόνου αυτής της ζωής. Είναι βιαστικό και σύντομο. Από τον Αδάμ ως τώρα, τόσο χρονικό διάστημα πέρασε σαν σκιά. Ετοίμασε αυτά που χρειάζονται για τον δρόμο. Μην παραφορτώσεις τον εαυτό σου. Η θύελλα είναι κοντά. φτάσε στη στέγη, που και εμείς επιδιώκουμε να φτάσουμε με τη χάρη του Χριστού. Αμήν.

Σύντομη βιογραφία του ΟΣΙΟΥ ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ

Ο Όσιος Εφραίμ καταγόταν από την Ανατολή και γεννήθηκε στην πόλη Νίσιβη της Μεσοποταμίας

πιθανώς το 308 μ.Χ. ή και ενωρίτερα. Ήκμασε επί Μεγάλου Κωνσταντίνου (324-337 μ.Χ.), Ιουλιανού του Παραβάτου (361-363 μ.Χ.) και των διαδόχων αυτού. Από την μικρή του ηλικία διδάχθηκε την πίστη και την αρετή από τον Επίσκοπο της γενέτειράς του Ιάκωβο (309-364 μ.Χ.), ο οποίος και τον χειροτόνησε διάκονο, αλλά ο Όσιος αρνήθηκε να λάβει μεγαλύτερο αξίωμα. Ακολούθησε πολύ νωρίς τον μοναχικό βίο και με το φωτισμό του Παρακλήτου έγραψε πάρα πολλά συγγράμματα πνευματικής και ηθικής οικοδομής. Γι' αυτό και θαυμάζεται για το πλήθος και το κάλλος των έργων του. Γνώστης ακριβής όλων των δογματικών θεμάτων, ήξερε να καταπολεμά τις αιρέσεις και να υπερασπίζει με θαυμάσια σαφήνεια την Ορθοδοξία. Ήταν εκείνος που κατατρόπωσε σε διάλογο τον αιρετικό Απολλινάριο και οδήγησε πολλούς αιρετικούς να επιστρέψουν στην πατρώα ευσέβεια. Όταν, διά της συνθήκης του έτους 363 μ.Χ., που υπέγραψε ο διάδοχος του Ιουλιανού του Παραβάτου, Ιοβιανός (363-364 μ.Χ.), η Νίσιβης παραδόθηκε στους Πέρσες, ο Όσιος Εφραίμ εγκατέλειψε την πατρίδα του και ήλθε στην ... Έδεσσα, όπου ασκήτεψε σε παρακείμενο όρος. Το έτος 370 μ.Χ. επισκέφθηκε τον Μέγα Βασίλειο στην Καισάρεια της Καππαδοκίας και λίγο αργότερα τους Πατέρες και Ασκητές της Αιγύπτου. Ο Όσιος Εφραίμ κοιμήθηκε με ειρήνη το έτος 373 μ.Χ. και η Σύναξή του ετελείτο στο Μαρτύριο της Αγίας Ακυλίνας, στην περιοχή Φιλοζένου, κοντά στην αγορά.

http://paterikakeimena.blogspot.com/2010/04/blog-post_5918.html